

## 1

### **O čem proud promlouvá?**

Jestli pomlouvá lidsky  
ostatní řeky,  
že "jejich" voda, když jimi proplouvá,  
nezáří tolik krystalicky  
a vlnky jejich loudí jen skřeky?

### **Kdy proud promlouvá?**

Když Slunce z nebe odplouvá  
za Luny chladného svitu,  
v době odpočinku Země, při všeobecné smrti,  
při přelidnění postrádajícím citu  
k řekám, a která toky jen škrtí?

### **Ke komu proud promlouvá?**

Je možné snad, že ke všem jsoucňům bez vědomí  
zkazky vlnek nedoběhnou?  
Či voda lid odsouvá  
a ostatní luštit umí  
její píseň tajemnou?

**Proč?**

**Jak?**

**Kde?**

## 2

### **vodní nálady**

soustředěnost  
všech atomů do jednoho nekonečného bodu  
nekružnice s poloměrem 0  
jednoho zemského moře v oceánu vesmíru  
plného takového podobného rudého míru  
jako vody modré  
bodry smích ledových mužů vytváří strže na skráních jemnějších bytostí  
do jejich lícních kostí zarývají se krůpěje ostré které tesají jejich rty v mokry úsměv  
stejně jako bledé odstranitelné jizvy hyzdí tělo zemské

šrámy světa hojí se a tak se na ně zapomíná  
tekutina proudí ale doproudí  
slz steče vskutku pár někdy víc a hned nás nic nermoutí  
až do smrti však jeden bude vědět kolik jich spadlo do klína

lidská slza nevzlíná  
(posléze neviditelně pouze) – plakat by mohly dlouze všechny hasnoucí duše  
které štkaly by pro nic za nic suše  
pro mnohé tak samozřejmé tvrzení  
přec způsobilo by toliké zhrzení  
po přesvědčení že obří báh nad našimi hlavami  
spojující navazující  
není  
má konec  
a tím je věda

pára nemůže jít vzhůru  
z moří jezer a řek  
vylijí se z koryt toky  
a vody neunesitelnou fůru  
neodplaví všechny roky  
...čas do svého proudu si klek'

vody mohou jenom vyschnout  
pak pustiny svou prosbou úlisnou  
budou obměkčovat nebe suše  
avšak obloha uražená kapky v sobě bude držet  
na nárek bude tvářit se hluše  
...suchá země pod botami času neúprosně vrže

### **3**

#### **Základní filosofická otázka řeky**

je tedy pusto, všechna voda je v atmosféře a spokojení chladní lidé jsou v horkém suchu  
žádné slzy se nevypařily a všichni se v nich topí a plavou mezi tím vším pískem a štěrkem  
kamínky jim slaneš skřípou mezi zuby a modrá souš je všude na dohled

není žádná bájná kopule, kam by se vypařily slzy a spojovaly lidstvo komunikací skrz atmosféru

proto se teď všichni topíte v blankytném drsnu

hlupáci, řeky se můžou vylít z koryt, ale to i slzy

hlupáci, řeky se můžou vypařit, ale to i slzy

a tak, když všechny slzy opustí brázdy a rozsypou se po Zemi beznadějněji, než Nebe ustojí  
a tak, když všechny slzy jsou nasáklé v atmosféře a ta je tesknější, než laskavá Země unese

přijde nový člověk, jehož pláč už nezanechá jizvu a každá slza bude zbytečná a marná; budou se kutálet po bezduchem obličejích a hladina vody, ve které se bude netečně vznášet, mu každou kapkou bude postupovat výš a výš k nosu a když se ho dotkne, tak nepříjemně, jak je každému známo, když se jeho vlastního nosu dotkne slza, tento poslední a první člověk zmizí a společně s ním povodeň slz a lidí se poučí a budou plakat radostí

přijde nová řeka, jejíž tok se vyloupne ze skalní pukliny a začne slibně našeptávat tajnou moudrost vysušeným uším, očím, které vyplakaly všechny nyní již marné slzy, a ty oči se do ní začnou lačně nořit pro její neskonalou novost a neustálou dravost a hravost, krásu slibující spásu, a vyprahlí lidé budou skákat hlava nehlava, voda nevoda, žízniví jen po tom, co jim tok dá a postupně zmizí pod hladinou až na dva, kteří budou stále váhat, a když přijde čas, kdy by už by měli skákat, sednou si na břeh a ponoří chodidla do proudu a jen jimi budou ráchat, dokud jim voda neprozradí že to nesmí spáchat a musí utéct pryč a tak lidé pochopí a budou plakat ze smutku

Řeka je naděje.

Michal Schejbal